

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 7445

Doknr.
490777

Dato
25-11-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 29. oktober 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 46:

"Vil ministeren kommentere kronikken "Ekspertes: Det er en skændsel, at den ene forælder belønnes for at skade den andens samvær med børnene" fra Politiken d. 26. oktober 2021?"

Svar:

I kronikken, som jeg er bedt om at kommentere, beskrives, hvordan nogle forældre chikanerer den anden forælder ud af barnets liv, og det antydes, at det familieretlige system belønner sådan adfærd.

Som jeg ved flere lejligheder har tilkendegivet, er det fuldstændigt uacceptabelt, hvis en forælder uden grund forhindrer den anden forælder i at se barnet efter et samlivsbrud. For langt de fleste børn er det naturligvis bedst at have kontakt til begge forældre. Det er da også det klare udgangspunkt i lovgivningen, og sådan det fungerer i langt de fleste skilsmissefamilier, hvor forældrene samarbejder til barnets bedste.

Desværre er der forældre, der ikke er deres ansvar for at samarbejde bevidst, og det skal lovgivningen og systemet sætte ind overfor, hvilket da også allerede sker i dag. Fx er der med chikanepakken fra 2015 indført mulighed for hurtigt at fastsætte kontaktbevarende samvær.

Et afslag på kontaktbevarende samvær betyder ikke, at der ikke kan træffes en "almindelig" midlertidig afgørelse om samvær. Der kan således, når den nærmere undersøgelse er foretaget, fastsættes samvær mellem barn og forælder, hvis det vurderes bedst for barnet. Der kan i den forbindelse også fastsættes vilkår om, at samværet skal overvåges.

Det er også i lovgivningen særskilt fremhævet, at det i vurderingen af, hvem der skal have forældremyndigheden eller barnets bopæl, kan indgå, at den ene forælder uden grund har forsøgt at hindre den anden forælders kontakt til barnet. Flere domme, som jeg tidligere har sendt til udvalget, viser da også, at samarbejdschikane kan koste den ene forælder forældremyndigheden og bopælen.

Det er dog helt centralt, at alle afgørelser efter forældreansvarsloven skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Hvis et barn er voldsomt i klemme i forældrenes konflikt, så skal hensynet til barnet komme før hensynet til forælderen, og derfor kan systemet ikke bare udpege en "skyldig" og undlade at se på, hvad der er bedst for barnet. Som jeg tidligere har oplyst udvalget, så tillægges skyldsspørgsmålet heller ikke betydning i samværssager i de andre nordiske lande.

Det tilkendegives også i kronikken, at sagerne bør undersøges tilstrækkeligt, og at der bør gennemføres børnesagkyndige undersøgelser i § 7-sagerne. Jeg henviser til min tidligere besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 791 (vedlagt).

Endelig er jeg enig med kronikkens forfattere i, at lange ventetider er et problem, og derfor har regeringen afsat betydelige midler til Familieretshuset. Løbende statusrapporter fra Familieretshuset, som jeg hvert kvartal sender til ordførerne, viser, at Familieretshusets driftsplansprognose fortsat følger udviklingen af den prognose, der lå til grund for den politiske aftale om nedbringelse af ventetider fra november 2020.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:
SOU alm. del – svar på spm. 791.